

A: Govôri!

v: Kar je r imenoval kučmo in pečo, to sem le jaz; mene pokrivati samoglasnici e in o, in sicer tako, da sem časi povezen, časi pa kvišku molim rožičke. V abecednih vojskah me črke celó nosijo namestu železne kape na glavi, ko gredó v krvave boje.

A: To ni bilo važno.

e: Jaz prosim besede.

o: Jaz prosim tudi.

A: Kar hočeti vé odgovoriti, to si lahko vsak misli; torej vama ne dam besede. Sicer pa menim, da se lahko ognemo vsega prepira, ako za prisednika prideta B in C; kajti prvič je dostojno, da vélike črke sedé za mizo; drugič sta oba soglasnika, torej moškega spola, ker bi res bilo krivično, ko bi to imenitno in težko pravdo sodile same ženske glave. Ti e pa bodi tožnica, ker vedno trdiš, da bi se r s teboj rad razporočil.

e: Zdaj se pa le pripravi, nezvesti, hudobni r!

(Dalje prihodnjič.)

Dopisi.

V Zagrebu 27. sveč. ⊕ Danes smo obhajali žalostnico; bil je v pravoslavni ali staroverni cerkvi parastos za ranjega velikega Srba Vuka Štefanovića Karadžića. Vsaki Slovan, posebno pa vsaki južni Slovan zná, kako so oči nehale gledati njive, ki so po njih brale cvetje, — kako so se roke za večni čas sklenile, ki so napisale toliko del največe cene, — kako je glava legla na večno spanje, ki je brez šolske omike stavila se med Grime, Poppe, Humboldtove, Vostokove, — kako je srce nehalo býti, ki je s preveliko svojo ljubeznijo znalo v književni život izbuditi zaspale Srbe in Hrvate, in ki je po tem pomagalo tudi dramiti Slovence in Bolgare. Zato se je danes tudi veči del vseh naših književnih ljudi zbral na to žalost, in ob koncu je znani pesnik Subotić bral govor o prevelikih zaslugah Vukovih, živo jih opisovaje malo ne vsestrano. Cesar pa ni omenil menda nalašč, to je prevod sv. pisma, ki ga je z največim tadanjim slavistom, z našim Kopitarjem, prestavil tako gladko kakor je v redko katerem jeziku. — Govornikove besede segale so tako živo in globoko do src, da so solze zalivale oči mnogih mož. Lahka zemljica velikemu možu!

V Celji 26. febr. = Ker so bili v začetku leta 1861 srenjski odborniki po ces. patentu 17. marca 1849 izvoljeni, in ker po §. 66 tega patenta volitev odborikov le samo za tri leta veljá, so 19. februarja t. l. vsi odborniki našega mesta — razun enega samega — iz odbora stopili in se odpovedali svoji častni službi, misleči, da so njih pooblastila po preteklih polnih treh letih postavno ugasnile in da razglas državnega ministerstva 26. novembra 1860, kateri v svojem 4. stavku veléva, da imajo srenjski odbori tako dolgo v službi ostati, da nova srenjska postava svojo djansko veljavo zadobi, nikakor ne more cesarskega patenta od 17. marca 1849 ob veljavno moč pripraviti, in to toliko manj, ker je imenovani ministerski ukaz še le po diplomu 20. oktobra 1860 razglašen bil. Po izgledu celjskega mestnega odbora sta dozdej na Štajarskem tudi mestna odbora v Mariboru in Hartbergu odstopila, pa sliši se, da odbori več trgov in kmetiških srenj bojo kmali ravno to storili. Radovedni smo, ali bo vlada nove volitve dovolila ali ne. Mislimo, da! — Nenavadno veliko trgovcev in obrtnikov tukaj in v okolici z velikimi dolgovi krido napoveduje. Ravnokar se je to zgodilo veliki tukajšnji pivarnici in znanim velikim fužinam v Štorah pri Teharjih; — pri poslednjih se je do zdaj že za 1,200.000 gold. dolgá oglasilo. Pri fužinah v

Štorah in pri rudarskih jamah, ki spadajo k njim, je veliko sto ljudi delalo; narejali so tu med drugimi rečmi tudi najboljše železne ploše za cesarke vojskine ladije. Mnogo družin bo zopet ob kruh, ako se poravnava, ktera je že vpeljana, srečno ne dovrši. — Celjske gospé bodo za 10—12 ranjenih štajarskih vojakov iz Šleswig-Holštajnske vojske tukaj na svoje stroške privatno bolnišnico napravile, in bolnike, ki v kratkem sémkaj pridejo, z vsem potrebnim oskrbovale. Graški polk (Belgien), v katerem veliko štajarskih Slovencev pa tudi Kranjcev služi, in 9. lovski batalijon (Slovenci) sta dosedaj, kakor se bere, največ trpela, to je, največ mrtvih in ranjenih imela. — Pod vodstvom gospoda gimnazijalnega profesorja Lindner-ja (Čeha) se je tukaj konec pusta štenografično društvo (društvo za hitropis) po Gabelsberger-jevi sistemi ustanovilo, ktero že blizo 30 udov šteje in se pridno vadi. Ker ima ljubljansko štenografično društvo, kakor tukajšnje, med svojimi udi večidel Slovence, in se štenografija tudi na več gimnazijah uči, smo si svesti, da se bo ta neprecenljiva umetnost kmali tudi med Slovenci razširila, in da bomo z združeno močjo v kratkem času Gabelsberger-jevo štenografijo tudi za naš slovenski jezik pripravno naredili, kakor so to naši severni bratje Čehi in Poljci že srečno dovršili.

Od kranjsko-štajarske meje 26. febr. — Že spet kaj žalostnega. 13. dan t. m. so v neki hiši blizo železnične postaje „Hrastnika“ kmali po južini razun starejšega sina vsi domači morali, kar so jedli, iz sebe dati. Silno hudo je bilo vsem, gospodarju pa najhujše; moral je šesti dan umreti. Pri sodniški preiskavi so spoznali, da je možu srčni mrtvoud življenje končal, v želodcu pa niso ničesa našli, kar bi pričalo o kakošni strupeni reči. Mislili so eni, da so povžite gobe krive bile; ker pa je več ljudi bljuvalo, ki so pšenični kruh ali „krafeljce“ pri tisti hiši jedli, so nekteri uganjali, da je morebiti ljulika tega kriva. Ali te reči je bilo v žitu tako malo najti, da ni moglo škodovati. Nihče tedaj dozdej še ni mogel uganiti: kakošen strup da je 6 osebam skoraj življenje končal. — 20. t. m. se je neki pes v Trbovlje priklatil, se z mnogimi psi trgal in tudi več ljudi napadel, eno žensko je celó do krvavega ugriznil. K sreči je bil neki pogumen fant pritepenca in še dva druga psa ustrelil. Pokazalo se je pri preiskavi, da je pes bil res stekel. Naj bi se tudi po deželi, kakor po mestih, pasji davek vpeljal, da bi toliko nepotrebnih cukov ne bilo, ker vsak kajžar in prihajač hoče psa imeti, pa še za se živeža dosti nima!

Iz ipavske doline 25. sveč. — Letošnja zima je sicer huda in mrzla, vendar so oživile se in vnele slovenske srca tukajšnih prebivavcev. Konec preteklega leta smo začeli po vsi dolini pretesevati: ali imamo pri nas vpeljati vstav narodnih čitavnic ali naj ostanemo pri starem. Bilo je pretresovanje zeló živo posebno v ajdovšinski in ipavski kazini. V Ajdovčini sklicali so občni letni kazinski zbor 26. decembra 1863, in dobra večina glasov odločila je, naj se kazinska družba odzdaj naprej „čitavnica“ imenuje; ta večina je izročila novemu vodstvu nalogo, naj v tem zmislu preuredi stare štatute. To se je zgodilo; mesca januarja poslali so nove družbene vodila sl. c. kr. namestništvu v Trst, da jih potrdi. — V Ipavi so pa pri občnem letnem zboru odbor „ad hoc“ izvolili, ki je imel nove postave načrtati in jih občnemu zboru v pretres predložiti. Zgodilo se je to 18. februarja. Nazočih je bilo 40 družbenikov; 26 izmed njih je glasovalo za to, da družba svoje laško ime „kazino“ spremeni v narodno, in da se imenuje čitavnica v Ipavi. — Zdaj pričakujemo potrjenja novih pravil, ter se nadjamo, da kmali moremo primerno slaviti početek dveh narodnih naprav. Pevci

in deklamatorji se že pripravljajo. — Da bi tudi v Postojni, Bistrici in Sežani ne odlašali dalje in osnovali čitavnice!

Iz Kranja 25. sveč. Zopet vam naznanjamo žalostno novico. Danes dopoldan pokopali smo mnogocenjenega slovenskega pisatelja prečast. gosp. Dragotina Simandl-na, kanonika iz Koroškega. Prišel je sem obiskat svoje žlahtnike; po celó kratki bolezni je sklenil v Gospodu svoje življenje 23. dne t. m. v 36. letu svoje starosti. Bil je rajniki še 17. t. m. v Predosljih pri pogrebu našega slavnega „Poženčana.“ — Naši gospodje čitavnični pevci peli so pri slovesni črni maši, kakor tudi na pokopališču pri pogrebu, kajti bil je iskren domačin, zvest sin svojega naroda. Bodi mu zemljica lahka!

Iz Ljubljane. Danes (v sredo), po veliki maši ob 10. uri, se začne deželni zbor. Svetli knezoškof bojo sv. mašo peli, kakor 26. svečana za vpeljanje ustave.

— × Tù Vam izročujem izid volitev odbornikov za kupčijsko in obrtnijsko zbornico. Izvoljeni so v kupčijski odsek gospodje: Dreo Aleks. (z 526 glasovi), Zupan Valent. (z 399), Pleiweis Jožef (z 353), Lasnik Peter (z 290) — za namestnika gospoda: Kordin Jožef (z 504), Winkler J. (z 339). V obrtnijski odsek gospodje: Samasa Anton (z 583 glasovi), Malič And. (z 561), Horak Jan. (z 340) — za namestnika g. Schreiner M. (z 342). V odbor fužinarski: gosp. Potočnik J., za namestnika gosp. baron M. Zois. — Iz tega imenika vidite, da so skor od konca do kraja izvoljeni tisti možje, ki smo jih nasvetovali po „Novicah“; vidite pa tudi, da se je volitev udeležilo 650 volivcev. Kaj nam kaže to? Prvič: Da je večina volivcev ubogala, kar se ji je nasvetovalo in le po tej edinstvi se je dosegla zmaga. Lahko je mogoče, da je kak volivec tù in tam na kakega družega mislil, da bi ga volil, in tudi ne trdimo, da bi še družih sposobnih mož ne bilo za volitev, kar smo ravno pri tem svojem nasvetu sami čutili, ko smo namesti prvega fužinarskega odbornika nasvetovali družega; al če se hoče pri volitvah glavni cilj in konec doseči, se mora posamesen volivec udati večini, da se ne razcepijo glasi tako, da potem volitev ni ničemu podobna. Lahko so tedaj poprej zmagovali Tržičani, ki so kot en mož volili vsi, po družih krajih pa so se razcepovali na deset kampov. Zdaj je bila ta vsa druga, in Tržičani niso navladali volitev. Veselo je tedaj to znamenje, da naši rojaki že bolje razumevajo, kako se je vèsti pri volitvah. Drugo veselo znamenje, ki smo ga opazili pri teh volitvah, pa je to, da je letos, čeravno Dolenci in Notranjci še zlo dremljejo, se veliko več volivcev udeležilo volitev memo družih let; posebna čast gré o tem kamniškemu okraju, iz kterega je prišlo namesti prejšnih 5—10 listkov letos 84. Ker so Tržičanje, Kamničanje, Kranjci, Ljubljančanje in še drugi lep izgled žive udeležbe letos dali, se nadjati smemo, da bo vprihodnje še boljše. In to je treba; zakaj, ker šteje kranjska dežela 5322 kupcev in obrtnikov, ki imajo davek plačevaje pravico voliti, je 650 volivcev še sila malo, če jih izmed 100 voli le 12. To so volivci v Pragi že veliko bolj marljivi; tam je izmed 17.400 volivcev jih volilo 10.751, tedaj je izmed 100 volivci jih prišlo 61 volit. Dunajčanje so se skazali pa še večí zaspanci kakor Kranjci; izmed 22.000 jih je volilo le 2554, po takem med 100 volivci le 11. Čeravno kupčijska in trgovska zbornica nima vse sreče kupčijske in obrtnijske v svoji roci, more vendar ob pravem času pravo reči v prid domači; tedaj ni vse eno: ali mlačni in nevedni kimavci, kterim ni mar za deželo, sadijo v tacih zbornicah ali pa iskreni in umni domo-

ljubi. To pa odločijo volitve. Zato tedaj niso kaj bodi reč. Premlačnih volitev je pa tudi zbornica sama nekako kriva. Kako da, ker vendar razglaša obravnave svojih sej tudi v domačem jeziku, ni nikamor poslala povabil za volitve tudi v slovenskem jeziku? Kaj morebiti misli, da brez nemškega jezika ni kupčije, ni obrtnije in rokodelstva na svetu? Kaj neki hoče naš domač človek početi, ko mu davkar pošlje „Legitimationskarto“ na dom? Koliko nemških ljudi je neki celó v Ljubljani, ki razumejo, kaj pomeni „Legitimationskarte“? Kaj vé revež, kaj je „Section“, kaj „Montan“, kaj „Kategorie“ itd. itd. Gospodje, če se potegujete tako gorko za narodne pravice ptujih Šlesvik-Holštajncev, vendar ne bote hotli Danci biti v lastni deželi! Nadjamo se, da bo to vprihodnje drugače in da namesti „Legitimations-Karten“ se bojo poslale našim ljudém „poverilnice“ ali „izkaznice“, ali, da po domače ljudém poveste, kaj hočete, pošljite jim „oklice, s kterimi jih vabite k volitvi.“ To vsak razume in tacega pisma ne bo vrgel pod klop, če ni sicer človek, kteremu tudi za to ni mar, kar sega v njegovo kožo. Žalibog! da tudi tacih je dokaj pri nas; al tolažimo se s tem, da jih je tudi drugod.

— V nedeljo je bil letni zbor našega društva, kterega namen je dnarna pripomoč obrtnikom in rokodelcem. Kakor vsako leto skozi 7 let se je tudi letos lepo število družbenikov snidlo v zboru, kterega so počastili tudi Njih eksc. c. kr. deželni glavar gosp. baron Schloissnigg s svojo nazočnostjo. Gosp. predstojnik Horak je začel zbor z lepim ogovorom, v kterem je med drugim resnično besedo rekel, da tista izveličavna prostost, po kteri vsak more obrtnijstvo ali rokodelstvo na svojo roko začeti, po obilih skušnjah ne donaša tistega sadú, ki so ga liberalci pričakovali, in da deloma to, deloma še druge razmere sedanjega časa so krive, da je čedalje več uboštva pri rokodelcih, — da pa prav zato je takega društva potreba, ki s posojili podpera poštene rokodelce v stiskah svojih. To potrebo čutijo tudi drugod, zato se ustanovljajo tudi drugod take društva, kakor lani v Mariboru. Kar je gosp. govornik z besedo trdil, je pričal družbeni račun, iz kterega se vidi, da je preteklo leto društvo posodilo 73.580 gld. podpore potrebnim rokodelcem. Govor g. predsednika, ki nikakor ni opešal v svoji marljivosti, ampak je še danes tako delaven v prid društvu, kakor ob prvem začetku njegovem, je bil z občnim zadovoljstvom sprejet. — Potem je g. M. Pakič v imenu odseka, ki je pregledal lanski družbeni račun, zboru na znanje dal, da je račun v vseh razdelkih popolnoma v redu. — Gosp. J. Šventner poprime potem besedo in se zahvaljuje gosp. predstojniku, pravoznanskemu družbenemu svetovavcu gosp. dr. Etb. Costa-tu in vsemu gospodarskemu odboru za neutrudljivo njih delavnost; to zahvalo celi zbor soglasno pritrdi. — Zdaj pa povzame gosp. Polegek besedo o zlo važni zadevi. Razloživši zgodovino pripomočnega društva dokazuje, kako povsod deželne hranilnice podpirajo take društva, le — ljubljanska je bila dosihmal mačoha našemu društvu. Ker rokodelski stan čedalje več podpore potrebuje, in ker društvo more hranilnici zastaviti 35.800 gold., nasvetuje gosp. Polegek: naj sklene današnji zbor, da prosi hranilnico za 6000 gld. posojila. Dalje nasvetuje še: naj se hranilnica prosi, da odpusti tistih 1260 gld., ki ji je društvo dolžno; za vse te vloge naj se voli danes poseben odbor. Gosp. dr. Etb. Costa si izprosi potem besede in krepko podpira prvi predlog Polegekov, ostalih dveh pa ne, ker misli, da drugi predlog g. Polegeka bi utegnil prvemu v škodo biti, in da posebnega odbora tudi treba ni, ker gospodarski odbor to reč opravi. Tako jasno je razložil vse, da soglasno

je bil po njegovem nasvetu sprejet Polegekov prvi predlog, ostala dva pa sta padla. — Po končani obravnavi se predstojnik zahvaluje Nj. eksc. c. k. deželnemu poglavarju, da se je prijazno udeležil današnjega zбора, ki potem besedo poprime in veselje razodeva nad krepkim postopanjem tega društva. Resnica je — pravi — da v velikih težavah je obrtnija današnji čas; da pa ravno to mora pogum dajati društvu, da ne opeša; treba je združene moči, kjer posamezen človek ne zmore; kar tudi najdobrovoljnija vlada ne more opraviti, opravi vzajemna primoč; zato srčno naprej! „V čast si štejem — sklene gosp. deželni poglavar — biti zavetniku tega društva, ki si je zapisal prislovico cesarjevo „viribus unitis“ na svoje čelo.“ Radostno je bil sprejet prijazni ta govor. — V gospodarski odbor so bili voljeni gospodje: Tambornino, Heidrich, Počivavnik, Auer, — za preglednike računov pa gospodje: Šventner, Pakič in Bilina — vsi vrli možaki.

— Prečastiti naš rojak gospod misijonar Pirc nas zapusti menda še le prihodnji teden in se čez Dunaj vrne v Ameriko nazaj. Bil je povsod z veliko častjo sprejeman, ki je je slavni mož res tudi vreden; tudi čitavnica naša je bila vesela ga sprejeti. Kmetijska družba mu je izročila častno pismo in zraven njegovega „Vrtnarja“ v 3. natisu mu poklonila še 12 družih naših slovenskih knjig spadajočih v gospodarstvo. Pretekli četrtek zvečer smo bili prav veseli ž njim pri predsedniku kmetijske družbe gosp. Terpinu; da smo slišali indijanski jezik, nas je ljubeznjivi starček razveselil z indijansko pesmijo.

— V porodnišnici ljubljanski, kjer gosp. prof. dr. Valenta babice v slovenskem jeziku uči porodstvo, so bile pretekli teden konecletne preskušnje. Bilo je izpraševanih 23 učenk, med katerimi 11 Kranjic, 12 pa Hrvatice. Ker je 9 izmed teh bilo taci, ki niso imele štipendij, je to veselo znamenje, da čedalje več se tudi takih žensk uči umnega babištvu, ki se izdržujejo v šoli iz lastnega premoženja.

— Šola naša za umno podkovstvo je zdaj tudi učilnica oficirjem, v kateri jim c. k. vojašk živinozdravnik razlaga ta nauk, kolikor ga potrebuje vsak konjik; naša šola jim daje potrebno gradivo, različne podkve itd.

— Gosp. Lésarjevo „Liturgiko“ je tudi c. k. državno ministerstvo z ukazom 6. dne u. m. za gimnazije in realke potrdilo. Trdno se toraj nadjamo, da jo bodo vpeljali gosp. kateheti po vseh slovenskih krajih.

— Rodoljubni g. dr. Razlag, advokat v Brežcah, je poslal te dni na račun vstopnine 20 gold. matici slovenski in se ponudil za povernika v okolici njegovi za nabiranje udov; ravno tako tudi nepozabljivi naš gosp. prof. Macun za hrvaško stran. Pri tej priliki povemo, da brž te dni, ko pride g. dr. Toman in družih začasnih odbornikov več v Ljubljano, se začno pripravljajoče dela za početek matice.

— Gospod Matavšek je izvoljen nadsvetovavec c. k. deželne sodnije v Ljubljani, gospod žl. Vikt. Vest pa predsednik c. k. okrožne sodnije v Celji.

— Čitavnični odbor je premenil „besede“ v čitavnici do velike noči tako, da prihodnjo nedeljo, 6. marca, je ena, in drugo nedeljo potem, 13. marca, je zadnja beseda pred velikonočnimi prazniki. Začetek teh besed bo vselej ob sedmi uri zvečer, ne pa ob osmih, kakor dozda. V obeh besedah bojo gledišne igre. Program „besede“ prihodnje nedelje je ta-le: *Molitev*, kor Jenkov; *Filozof*, šaloigra v enem djanji, poslovenil M. Vilhar; *Domači prepir*, šaloigra v enem djanji poslovenil Jak. Zabukovec. Med igrama gode naš orhester.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Deželni zbori se povsod, kjer so sklicani, začno danes, 2. sušca; le tirolski je odložen na 31. t. m., ker je odbor zavoljo bližnjih velikonočnih praznikov odloga prosil. Bojo li ti zbori letos kaj več dosegli kot lani? Da bojo zopet delavni kakor lani, ni dvombe; ali jim bo pa visoka vlada kaj več potrdila in s tem kaj več autonomije priznala, bode prihodnost kazala. — Vse živo je zdaj na Dunaji o novih volitvah mestnega odbora; Dunajčani radi govore — in zdaj imajo prilžnosti za to dovolj. — Presvitli cesar je milostljivo sprejel poslance iz Šlesvik-Holštajna in jim zaupanje razodel, da jim bode vprihodnje bolje. — Mnogo ranjenih avstrijskih vojakov so že pripeljali iz Šlesvika. — Iz Pulja v Istri so razun ene ladije, ki ima nadvojvoda Maksa v Meksiko peljati, vse odrinile; mislilo se je, da jadrajo na severno morje Nemcem na pomoč; al le dve greste tje, ostale ostanejo na srednjem morji. — Papirnatih desetec je konec januarja bilo še med ljudmi za 6 milijonov in 836.247 gold. — Stare marke za pisma in časopise veljajo še do konca maja. — Po najnovšem številjenji je v našem cesarstvu okoli 30.600 učiteljev, 20.000 pa učitelje ljudskih šol. — V Zagrebu se zdaj čuje, da 12. aprila ima sklicati se deželni zbor hrvaški-slavonski, in da volitve poslancev se bojo razpisale po oktroiranem volilnem redu. Govori se tudi, da nov časnik „Dobrobrat“ pride na dan kot orgán hrv. dvornega kancelara. — Po „Narod. Nov.“ je ruska vlada po gosp. vitezu Rajevskemu, arhimandritu ruske cerkve na Dunaji, narodnemu muzeju zagrebškemu darovala krasno zemljovidno zbirko (atlas) zapadnih ruskih gubernij, ki je izdana samo v 200 iztisih in tedaj za dnar ni na prodaj. — Gosp. Tkalc je v Turinu. — Po poslednjem izkazu ima matica dalmatinska le 6000 gl. glavnice. — Vrlo malo! — Iz Szolnoka na Ogerskem se sliši, da strašna lakota muči ljudi, čeravno mestjani, samostan in drugi storijo kar morejo; 21. dne u. m. je 5 ljudi glada umrlo. — Ker se nevarnost poljskega punta širi tudi v avstrijsko Galicijo, je zdaj vsa ta dežela djana v obsedni stan pod vojaško oblast. — Prusko-avstrijska armada v Šlesvik-u poslednje dni ni nič opravila. Mislilo se je, da na poti diplomatskega zbora (konferencij) se bo zasukala ta stvar drugače; al danska vlada nikakor noče zbora, ako se vojska ne ustavi; tudi nemške zvezne vlade ne, in Napoleon ne. Po takem ne bo kruha iz te moke. Narod danski hoče zmago ali da pogine; tudi kralj ne odjenja. Dosti se bo tedaj še krvi prelivalo! — Pretekli teden so obsodili tiste 4 Lahe, ki so po Mazzinovem napotku prišli v Pariz, da umorijo cesarja Napoleona, češ, da Italijo le za nos vodi. Greko (28 let stari godec), Trabuko (40 let stari trobivec) sta obsojena v pregnanstvo v Kajene, Imperatori in Skaglioni pa na 20 let v ječo. — Tak strah imajo že kristjani v Bosni pred Turkom, da jih veliko beži v Srbijo.

Uganjka zastavice v listu 8.

Bila je v planinski okolici res mati, ki se je po svojem možu Cent pisala in je imela sedem otrok; torej resnično tudi sedem Centov. Iz Cerknice.

Listnica vredništva. Gosp. H. v N: Prejeli; drugi pot natisnemo gotovo. Govorica, da naša pošta nima rada pisem s slovenskimi napisi, ni resnica; naša pošta spoštuje ravnopravnost; če je kak nasprotnik vmes, je to njegovo „privatno“ veselje. — Gosp. dr. R: Sporočite vrlému gosp. M., da predraga nam je njegova obljava.